

Første næstformand (Ole Løvig Simonsen):

Der er nu fremsat følgende forslag til vedtagelse: (Se ovenfor). Dette forslag indgår herefter i forhandlingerne.

(Kort bemærkning).

Elisabeth Arnold (RV):

Jeg lagde mærke til, at fru Anne Baastrup på vegne af SF sagde, at de ønskede en bred regeringskonference, altså en konference, hvor mange forskellige slags emner kan tages op igen og endnu en gang debatteres i medlemslandenes regeringskreds.

Samtidig sagde fru Anne Baastrup, at de ønskede optagelsesprocessen startet, uanset hvor langt man var kommet med regeringskonferencen.

Jeg synes, det er bekymrende, at SF tager så let på den optagelse sammenkoblet med regeringskonferencen. Hvis nu regeringskonferencen bliver meget bred, det bliver meget svært at nå til nogen enighed, og man tager nye emner op og skal i gang med en meget lang proces for at nå frem til et resultat, kan man jo meget nemt risikere, at optagelsesgrundlaget for de nye medlemslande forskubber sig totalt og man dermed skubber udvidelsen langt, langt ud i fremtiden.

Man kunne få den mistanke, den lumske mistanke, at SF i virkeligheden ikke er særlig interesseret i den udvidelse af EU, som de ellers påstår ved festlige lejligheder.

Hvis man gerne vil udvidelsen, skal man have en smal regeringskonference.

(Kort bemærkning).

Claus Larsen-Jensen (S):

Der er jo egentlig grund til at blive lidt forvirret både i forsamlingen her og i befolkningen over, at SF nu kræver en udvidelse af EU's samarbejdsgrundlag i bredde og dybde. Der skal mere med osv. Samtidig er SF tilhænger af en udvidelse, vel vidende at hvis vi skal lave en udvidelse af EU-samarbejdet på det område, som SF gerne vil have med, så er der andre lande, der kommer med noget, som SF ikke bryder sig om, og det hele vil blive skudt langt ud i fremtiden.

Jeg forstår egentlig ikke, hvorfor SF ikke kan sige: Vi er sådan set også tilhængere af det, regeringen lægger op til, og vi vil gerne noget mere.

Jeg vil gerne spørge fru Anne Baastrup, hvorfor SF egentlig ikke kan gå ind for den

vedtagelse, som er fremsat også af en række andre partier, og støtte op om regeringsgrundlaget på det område og så i øvrigt sige: Det baner så vejen for udvidelsen.

Så kan man i øvrigt have en ønskeliste nok så lang på en række af ens politiske prioritetsområder, som man så må diskutere ved en anden lejlighed.

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Jeg vil gerne spørge fru Anne Baastrup, om SF's synspunkt ikke skal forstås sådan, at hvis der kun er udsigt til dårlige sager på dagsordenen for regeringskonferencen, og realiteterne er jo i øjeblikket, at der kun er dårlige dagsordenspunkter, og at der ikke er udsigt til andet end en yderligere lang række dårlige dagsordenspunkter, fleksibilitet, militær osv., så er det jo ikke særlig smart, for nu at sige det mildt, at foreslå en bred dagsorden.

Det vil jo kun blive opfattet som en accept fra dansk side af, at alle disse ting skal på dagsordenen. Så jeg vil gerne have præciseret, at det selvfølgelig må forstås på den måde, at det kun er i den situation, hvor det mod forventning skulle vise sig at være muligt, og det vil virkeligheden nok afskære fra, men jeg synes, det er vigtigt med den præcisering.

(Kort bemærkning).

Anne Baastrup (SF):

Vi har selvfølgelig diskuteret ganske grundigt i SF, om det var en smart måde at stille krav om en bred dagsorden for regeringskonferencen. Det, vi har ønsket, er at sætte vores punkter på dagsordenen. Vi ved jo, at der er en lang række andre lande, der har nogle andre punkter til dagsordenen. Vi ved, at Prodi har projekter. Derfor er det vigtigt, at vi fra dansk side spørger: Hvad er den danske dagsorden? Vi ved, at dagsordenen bliver lang.

Samtidig skal vi jo også huske på, at der ikke er nogen naturlov, der forhindrer, at man starter med udvidelsen, lige så snart de enkelte lande kan komme i gang. Lige så snart de enkelte lande lever op til de krav, som EU stiller, kan man starte på udvidelsen, og der skal ikke, siger jeg til fru Elisabeth Arnold, herske tvivl om, at SF ser udvidelsen som det helt store sikkerhedspolitiske projekt, som under ingen omstændigheder – under ingen omstændigheder – må tabes på gulvet.